

PhDr. Simona Binková, CSc.
Středisko ibero-amerických studií FFUK

Posudek oponenta diplomové práce

Bc. Veronika Krejčová, *Personajes en Los detectives salvajes* de Roberto Bolaño: Entre la infra-realidad y la ficción, Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Středisko ibero-amerických studií, Praha 2018, vedoucí práce prof. PhDr. Anna Housková, CSc., konzultant PhDr. Anežka Charvátová, 129 str. + přílohy

Bc. Veronika Krejčová ve své diplomové práci navazuje na svá předchozí studia hispánské a hispanoamerické filologie na ÚRS FF UK (zájem o moderní hispanoamerickou literaturu – bakalářská práce věnovaná dílu Argentince Julia Cortáзара), už tehdy prokázala schopnost teoretického myšlení a inovativního přístupu k literárnímu dílu.

V předkládané magisterské diplomové práci analyzuje literární scénu Mexika v první polovině 70. let 20. století, poznamenanou fatálním momentem celospolečenské (a především studentské) revolty a následné represe ze strany vládního režimu (rok 1968), jak ji zobrazil Roberto Bolaño ve svém románu *Los detectives salvajes* (1998). Po tzv. masakru v Tlatelolku totiž následovala atmosféra konfrontace oficiálně uznávaných autorů a nově se formující revoltující studentské/básnické/literární generace vycházející částečně z dřívějšího *estridentismu* a označující své hnutí jako *infrarealismus* (v knize pak jako *el real visceralismo*, *visceralismo*, *vicerealismo* – zde by si asi zasloužilo „pohrát si“ s výkladem a etymologií jednotlivých pojmů). Studentka mapuje toto hnutí tak, jak jej v části své knihy literárně ztvárnil jeden z účastníků a spoluzakladatel infrarealismu, již nežijící Bolaño. Předsevzala si především úkol identifikovat románové postavy, většinou se smyšlenými jmény, a přiřadit je ke skutečným protagonistům tehdejší literární scény. Literární postavy pochopitelně nekopírují životní osudy jednotlivců, ale jsou jimi ve větší či menší míře inspirovány. Některé z postav pak autorka řadí do (početně menší) kategorie postav fiktivních, či neidentifikovaných. Nespokojila se přitom jen se zpracováním existující sekundární literatury, ale vytvořila si i vlastní metodiku (včetně terminologie) a vešla v kontakt (osobní, písemný, telefonický) s několika dosud žijícími účastníky hnutí, díky nimž (formou rozhovorů) měla možnost hlouběji proniknout jak do samotného literárního díla, tak k jednotlivým postavám a jejich předlohám, stejně jako v některých případech opravit někdejší mylné identifikace.

Práce je velmi systematicky koncipovaná, v teoretické části inovativní a původní, v závěrech přínosná. Autorka prokázala nejen osobní zaujetí a nasazení, ale vzácně i badatelský přístup/odstup k předmětu bádání (což se ne vždy dařívá skloubit), citační disciplínu a jazykovou

kultivovanost, navíc v cizím jazyce (paradoxně největší výskyt překlepů je ve slovenském resumé).

Připomínky a podněty:

- k bibliografii: nejsou jednoznačně odděleny primární (literární) zdroje a sekundární literatura (domnívám se, že díla zkoumaného autora Bolaña se do čela dostala jen díky abecednímu pořadí); v dalším jsou uvedeny (pod názvem, ale bez editorů) sborník ze symposia (*Jornadas homenaje...*) a nová edice dobových dokumentů (*Nada utópico...*, rovněž bez editora; neměl být uveden i elektronický odkaz?); v případě Dobošové není uvedeno, že jde o dipl. práci; „Stručná historie států“ není součástí titulu, ale ediční řadou. V příloze nejsou uvedeny zdroje fotografií.

- zásadnější překlepy: slavné knihkupectví nese název Gandhi (místo Ghandi, 24), kultovní jachta kubánských revolucionářů (pokud se zmínka váže k ní) se jmenovala Granma (místo Gramna, 27); Diana Moreno Toscano nezemřela ve 22 letech (s. 63), ale v necelých 24. Překladatel Uličný se nejmenuje Miroslav (passim), ale Miloslav (jak je správně uvedeno jedině v citátu z mex. tisku, 119).

- ke katalogu „infra-grafii“ (kap. 3): v souladu s velkou systematičností autorky by čtenáři usnadnilo četbu práce a konfrontaci postav literárních se skutečnými napříč textem, kdyby v úvodním seznamu studovaných postav (str. 45) uvedla rovnou také jejich rozklíčovanou identitu a přiřadila číslování lit. postav ze seznamu také do vlastního katalogu (ušetřilo by se opakované/zpětné listování katalogem v momentě, kdy se čtenář při další četbě v téměř osmi desítkách jmen jak postav, tak osobností, jež je inspirovaly, začíná ztrácet)

- tip na okraj: Cesárea Tinajero a Amadeo Salvatierra jsou v práci vedeni jako fiktivní postavy (x jeden z účastníků hnutí José Vicente Anaya u obou uvádí možnou inspiraci, viz <https://theopeningofthetransnationalbattlefield.files.wordpress.com/2015/11/yepez-2006-entrevista-con-anaya-y-dossier-infra-replicante-9.pdf> (rozhovor pro časopis *Replicante*, n° 9, Año III, noviembre 2006 – enero 2007).

Vzhledem k výše uvedeným přednostem práce (původnost, inovativnost, jazyková kultivovanost a formální disciplína) navrhuji práci k obhajobě s návrhem klasifikace výborně.

V Praze, 22.5.2018